

Sygn. akt I ACa 972/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Zbigniew Grzywaczewski
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędzia:	SA Elżbieta Patrykiewicz
Protokolant	Sekretarz sądowy Magdalena Szymaniak

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2015 roku w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa S. S.

przeciwko K. J.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 22 kwietnia 2014 roku, sygnatura akt IX GC 303/12

oddala apelację.

I ACa 972/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2014r. Sąd Okręgowy w Lublinie zasądził od pozwanego K. J. na rzecz powoda S. S. kwotę 23.026zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

W dniu 5 września 2009r. strony zawarły umowę o dzieło, w której pozwany zobowiązał się do ułożenia kostki brukowej w miejscowości (...), do dnia 31 grudnia 2010r., za wynagrodzeniem opartym o stawki zawarte w ofercie wykonawcy. Pozwany wykonawca udzielił na wykonane prace gwarancji na okres na 24 miesiące od odbioru końcowego, oraz na kostkę (...) na okres 36 miesięcy.

Prace wykonywał podwykonawca pozwanego Z. G.. Prace zostały wykonane w terminie, powód zapłacił wynagrodzenie w kwocie 243.563,24zł.

Po okresie zimowym 2010/2011 powód złożył reklamację z uwagi na zapadanie się kostki, kruszenie, pęknięcie obrzeży. Z. G. w czerwcu 2011r. wykonał poprawki.

W dniu 15 grudnia 2011r. powód złożył następną reklamację wskazując, że kostka miejscami się zapada i prosił o jej naprawienie, a następnie kolejną w dniu 23 kwietnia 2012r. wskazując na wadliwość kostki i jej nieprawidłowe ułożenie.

Pismem z 25 kwietnia 2012r. pozwany wezwał powoda do wyjaśnienia, której kostki dotyczy reklamacja, a w następnym piśmie z 2 maja 2012r. pytał czy powód reklamuje kostkę, czy sposób jej ułożenia.

W dniu 7 maja 2012r. powód, wobec niewykonania przez pozwanego napraw, złożył na piśmie oświadczenie o odstąpieniu od umowy i poinformował pozwanego o zleceniu nowej firmie usunięcie wadliwej kostki na jego koszt oraz wezwał do zwrotu zapłaconego wynagrodzenia w kwocie 243.563,24zł.

W piśmie z 15 maja 2012r. pozwany zaprzeczył otrzymaniu reklamacji z 15 grudnia 2011r. i stwierdził, że odstąpienie od umowy jest nieskuteczne z uwagi na nie wyczerpanie przez powoda drogi reklamacji;

W dniu 29 maja 2012r. przedstawiciel Spółki Akcyjnej (...) w czasie oględzin stwierdził nieprawidłowe przygotowanie podłoża oraz niewłaściwie zabudowaną kostkę.

Wiosną lub latem 2012r. powód powiadomiony o zamiarze złożenia wizyty przez przedstawiciela producenta kostki (...) poinformował, że nie ma takiej potrzeby.

Pismem z 30 maja 2012r. pozwany zlecił podwykonawcy Z. G. poprawienie robót.

Powód w niniejszej sprawie domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 105.000zł tytułem zwrotu kosztów doprowadzenia wadliwie ułożonej kostki do stanu używalności.

W ocenie Sądu Okręgowego powództwo jest częściowo zasadne.

Strony łączyła umowa o dzieło i zgodnie z treścią art. 647kc pozwany zobowiązał się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i zasadami wiedzy technicznej, a powód do zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Z treści opinii biegłego A. M. wynika, iż wykonanie kostki było wadliwe albowiem bezpośrednio pod kostką betonową zastosowano warstwę samego piachu zamiast warstwy mieszanki piaskowo cementowej o grubości około 5 cm. Na skutek takiego rozwiązania przy dużych opadach deszczu lub w rejonie nieszczelnych rur spustowych piasek był wypłukiwany i powstawały zapadliny oraz deformacje w okresie zimowo-wiosenny, w wyniku zamarzania i odmarzania warstw pod utwardzeniami.

Powodowi zatem służy prawo obniżenia wynagrodzenia, bowiem wady mają charakter wad usuwalnych, umożliwiającich korzystanie z dzieła (art.636 kc). Obniżenie wynagrodzenia może natomiast odpowiadać kosztom naprawy, które zgodnie z opinią biegłego wynoszą 23.026zł.

Od tego wyroku pozwany złożył apelację zarzucając:

- obrazę art. 233 § 1 kpc poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów;
- niezbadanie istoty sprawy;
- nieprawidłowe przyjęcie kwoty odszkodowania;
- niezastosowanie (ewentualnie) art. 362 kic w zw. z art. 322 kpc;

- nieprawidłowe zastosowanie przepisów art. 577 i następne kc;
- obrazę art. 100 kpc poprzez obciążenie powoda zbyt małą kwotą z tytułu kosztów procesu.

Wskazując na powyższe pozwany wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości ewentualnie uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna, a podniesione w niej zarzuty nie mogą prowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku.

Nie budzi wątpliwości fakt, iż kostka została ułożona wadliwie. Wynika to w sposób jednoznaczny z opinii biegłego A. M., który w swojej opinii stwierdził, iż główną wadą wykonawstwa jest to, że bezpośrednio pod kostką betonową zastosowano warstwę samego piachu zamiast warstwy mieszanki piaskowo cementowej, zaś w przypadku położenia kostki na piasku, zawsze będzie występować jego wypłukiwanie.

Wbrew stanowisku pozwanego twierdzenie, iż przyczyną zapadania się kostki był brak rynien oraz jazda ciężkim sprzętem, nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym. Nie wynika to z opinii biegłego. Pełnomocnik pozwanego, obecny na rozprawie przed Sądem Okręgowym, w dniu 8 kwietnia 2014r., na której biegły składał ustną opinię, w ogóle nie podnosił tej kwestii. Stwierdził, że nie ma uwag do opinii biegłego złożonej na piśmie. Innych dowodów na tę okoliczność pozwany nie przedstawił.

Należy natomiast stwierdzić, iż nie było rzeczą biegłego ustalanie osoby odpowiedzialnej za nieprawidłowe ułożenie kostki. Odpowiedzialność za wady w wykonawstwie obciąża wykonawcę. Sąd Apelacyjny nie podziela stanowiska biegłego, iż wady nie zaistniałyby gdyby powód ustanowił fachowy nadzór inwestorski. Pozwany jest profesjonalistą i to na nim spoczywał obowiązek fachowego położenia kostki.

Należy również stwierdzić, iż biegły podzielił wady na wady projektowe i wady w wykonawstwie. Tymi pierwszymi obciążył inwestora, ale niezależnie od słuszności tego stanowiska jest to dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu bez znaczenia. Zasądzona bowiem przez Sąd Okręgowy kwota 23.026zł dotyczy wyłącznie wad w wykonawstwie, za które odpowiada pozwany.

W tej sytuacji brak jest podstaw do przyjęcia, iż powód przyczynił się do powstania szkody.

Odnośnie nieprawidłowego przyjęcia kwoty odszkodowania należy stwierdzić, iż obecnie obowiązuje podatek VAT w wysokości 23% i taki też podatek powód będzie obowiązany zapłacić wykonawcy, który będzie usuwał wady. Również doliczenie kosztów robót porządkowych i dodatkowych zabezpieczających przed uszkodzeniem istniejących elementów, które nie podlegają wymianie jest w ocenie Sądu Apelacyjnego uzasadnione, skoro naprawa musi objąć fragmenty kostki w wielu miejscach, co może doprowadzić do uszkodzeń i zniszczeń ich otoczenia.

Zarzut błędnego przyjęcia jako podstawy prawnej przepisów o gwarancji, które nie przewidują odszkodowania również nie znajduje uzasadnienia.

Sąd Okręgowy jako podstawę odpowiedzialności pozwanego przyjął art. 637 kc stwierdzając, iż w okolicznościach niniejszej sprawy powodowi służyło prawo żądania obniżenia wynagrodzenia skoro wady miały charakter usuwalny, a kwota obniżenia wynagrodzenia może odpowiadać kosztom naprawy.

Sąd Apelacyjny nie znajduje podstaw do kwestionowania tego stanowiska.

Sąd Okręgowy rozliczył koszty procesu w oparciu o art. 100 kpc. Do rozliczenia przyjął m.in. koszty pięciokrotnych dojazdów pełnomocnika pozwanego środkiem komunikacji publicznej, a nie prywatnym samochodem. Wobec tego, iż pełnomocnik pozwanego istotnie nie wykazał z jakiego środka komunikacji korzystał brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku również w zakresie orzeczenia o kosztach.

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.